

[Birthe Hansen]

et har fremsat, for i cirkulæret står der intet om nogen aldersgrænse. Jeg forstår simpelt hen ikke aldersgrænsen, som indebærer, at dette tilbud alene skal gives til nogle under 25 år. Jeg troede ikke, at man i socialdemokratiet gik ind for den slags begrænsninger og endnu mindre her, idet man i den private mødrehjælps private statistik kan oplyse, at det i langt højere grad er dem mellem 30 og 35 år, for hvem problemerne tårner sig op. De er altså ikke hjulpet med dette forslag.

Hvis vi alene ser på dem under 25 år, så står der i bemærkningerne, at den omhandlede gruppe må sikres en intensiv personlig rådgivning og vejledning forud for uddannelsesforløbet eller erhvervsvalget samt i uddannelsesforløbet, og det er der bestemt ingen tvivl om. Der forestår et langt, sejt, socialt og psykologisk arbejde med overhovedet at motivere dem til at komme ud i verden, ud i livet igen, for har man gået på bistandshjælp – det være sig den ene eller den anden form for bistandshjælp – i flere år, løber man altså mange gange skrigende ud ad døren, hvis nogen nævner 9. klasse eller revalidering for én. Derfor vil det kræve en overordentlig stor social støtteindsats, og hvor skal den hentes, når man ved, at i langt de fleste kommuner i dag sidder sagsbehandlere og har overhovedet ikke tid til at give råd og vejledning? Derfor er jeg bange for, at dette forslag bliver et illusionsnummer, og det var vel ikke lige det, forslagsstillerne havde tænkt sig.

Men som sagt, vi er positive over for det.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Selv om hensigten med dette lovforslag er yderst prisværdig, mener det radikale venstre, at fremgangsmåden er forkert.

Det er klart, at denne gruppe bør støttes bedst muligt, men det er vor opfattelse – modsat forslagsstillerne – at de fleste kommuner er helt opmærksomme på det hensigtsmæssige i at anvende § 42 i så stor udstrækning som overhovedet muligt. Det kan ikke være folketingets opgave at pålægge kommuner at bruge de forskellige paragrafer i bilstandsloven efter ganske bestemte og stramme retningslinjer. Dermed ville man tage enhver spore fra socialudvalgene til at handle efter bedste overbevisning. Man ville i meget høj grad undergrave det kommunale

selvstyre. Det er vor opfattelse, at hvis man tager ethvert ansvar fra socialudvalgene, ville resultatet i det lange løb blive, at man ikke længere lægger vægt på at vælge de rigtige medlemmer til byrådene, og dermed fjerner man et meget vigtigt led i skolingens til demokrati.

Selv om vi er enige i, at Statens Uddannelsesstøtte heller ikke løser problemerne for denne gruppe, kan vi altså ikke anbefale det foreliggende lovforslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

Et nyt forslag fra socialdemokratiet skal sikre, at staten fortsat har noget at bruge sine penge til, hvad der ikke synes at være noget problem. Det er nok ikke det, der er det største problem for tiden, nok nærmere det modsatte.

Socialdemokratiets behandlersamfund skal udbygges med personlige rådgivere til unge enlige forsørgere under 25 år. Det skal ved lov pålægges kommunerne at iværksætte uddannelseshjælp, omskoling m.v., uden at forslagstillerne oplyser, hvor pengene skal komme fra, hvis der skal oprettes nye uddannelsespladser o.lign. Samtidig skal der være barne- og transportudgifter til rådighed for de unge mennesker.

Det kunne have været et forslag, der var fremsat af VS eller SF, men det er socialdemokratiet, der her bejler til de unge vælgere. Fremskridtspartiet kan ikke støtte dette udgiftskrævende forslag, der præcist vil favorisere en bestemt befolkningsgruppe og påføre staten nye udgifter.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Må jeg have lov at spørge fru Pia Kjærsgaard, om der er noget odiøst i forslag, der bliver fremsat af SF og VS.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nej, det er der absolut ikke, men jeg har været vidne til i den tid, jeg har siddet herinde, at SF og VS har fremsat adskillige forslag, som udelukkende bejler til ungdommen i form af nye uddannelsespladser osv. osv. Som sagt kom det foreliggende forslag altså fra socialdemokratiet.